

[Svend Erik Hovmand]

muligt allerede ved finanslovens udarbejdelse at fastlægge et mere realistisk skøn.

Men et underskud på dette års statsbudget på 16 mia. kr. eller næsten 11 mia. kr. mere end forventet i maj betyder ikke bare en yderligere forøgelse af vores i forvejen alt for store renteudgifter. Det er også en yderligere og ganske alvorlig påmindelse om, hvor vigtigt det er, at vi nu tager os sammen og får fjernet den økonomiske ubalance.

CD's ordfører, hr. Erhard Jakobsen, sagde under åbningsdebatten sidste torsdag nogle klare ting om denne ubalance, ligesom Kristeligt Folkeparti ved flere lejligheder har understreget behovet for tilbageholdenhed og omstilling, for at fjerne den strukturelle ubalance. Jeg synes, at også andre partier har vist vilje til at gå i gang med disse opgaver.

Det gør indtryk hos os i Venstre, når man viser en sådan vilje og et sådant mod til at tage et medansvar også for de svære beslutninger og for den omstillingsproces, som vi under alle omstændigheder må have gennemført i det danske samfund. Det gælder salg af statsejendomme og udlicitering af opgaver, det gælder forenkling og afbureaukratisering, det gælder decentralisering og selvforvaltning, og det gælder større selvansvarlighed på det sociale område, f.eks. på dagpengeområdet.

Finanslovforslaget er i høj grad præget af disse og andre former for nytænkning og for omstilling. Jeg er overbevist om, at der i befolkningen, men også blandt de offentligt ansatte er stor forståelse for og accept af, at vi ikke bare skærer ned, men at vi også gennem omstillinger og fornyelser får mere ud af de samme penge, og at vi flytter en stigende del af ansvaret fra det offentlige til den enkelte.

At større social retfærdighed, højere velfærd og bedre livskvalitet ikke er ensbetydende med større offentlige udgifter, ser vi mange gode eksempler på i disse år. Det gælder f.eks. inden for ældreområdet. Det gælder børnepasningsområdet, som hr. Kofod-Svendsen netop var inde på. Det gælder arbejdsmarkedsforanstaltninger. Ja, det gælder i det hele taget på en lang række områder, at vi på én og samme tid gennem nytænkning kan skabe en bedre tilværelse for det enkelte menneske og få begrænset væksten i overførslen af indkomster fra samfundet til borgerne.

I Venstre er vi overhovedet ikke i tvivl om, at vi står over for en meget vanskelig opgave med dette års finanslov. Vores mål er, at vi ikke alene skal sikre balance i statsbudgettet, men også, at vi skal sikre grundlaget for skattenedsættelser i de kommende år.

Der går en bølge af marginals-kattenedsættelser over Europa i disse år. Og alene forberedelserne til det indre marked tilsiger os at tage dette problem meget alvorligt. Danmark skal gøres til et land, hvor det er attraktivt at investere i nye virksomheder, nye arbejdspladser. Danmark skal gøres til et sted, hvor det kan betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats, ikke et sted, som man flygter fra.

Alene omfanget af sort arbejde, som er opgjort til henvend 55 mia. kr., burde få os alle til at indse, hvor vigtigt det er at få gjort noget effektivt ved det alt for store skattetryk.

I aftes oplevede vi et godt holdarbejde til forsvaret for de rød-hvide farver. Man kan roligt fastslå, at det nu er helt nødvendigt, at vi også her på Christiansborg samler alle gode kræfter om at forsvare de danske farver.

Må jeg afslutningsvis som formand for Finansudvalget gøre en bemærkning om den mere tekniske side af finanslovbehandlingen. Det er nemlig i år sidste gang, vi ser et finanslovsforslag i den nuværende udformning.

Den kontoplan, finanslovsforslaget hidtil har bygget på, blev stort set fastlagt, dengang man i midten af 1960'erne indførte rammebevillings-systemet. Siden da er sammensætningen af de statslige udgifter blevet ændret væsentligt.

Samtidig har både regeringens og Folketingets behov for at vurdere forløbet af de samlede offentlige udgifter i takt med udlægning af en række udgiftstunge opgaver til kommunerne øget det naturlige behov, der er for at kunne sammenstille statens og kommunernes budgetter og regnskaber. En sådan sammenstilling af de offentlige udgifter og indtægter har indtil nu kun været mulig med en ganske betydelig usikkerhed. Endvidere har de senere års budgetreformarbejde samt modernisering af ministeriernes interne ledelse og økonomistyring øget behovet for et mere tidssvarende budgetsystem.

Det var på denne baggrund, et enigt finansudvalg i august 1988 kunne give tilslutning til et forslag fra finansministeren om omlægning af den statslige kontoplan fra og med finansåret 1991, altså fra næste år. Med den nye konto-